

Másnaposok

Dobai Eszter

Korosztály: 7-8 éveseknek

Ajánlott létszám: 10-12 fő

Drámai előképzettség nem szükséges.

Eszközök: manófigura, kis papírok, zsírkreták, három nagy csomagolópapír, varjúbáb + olyan ruha, amiben el lehet rejteni a manót is, meg a bábot is

Idő: 90 perc

Az óra témája: a csoporthoz tartozás, a szerep a csoportban, a felelősség. Különböző kompetenciákat fejleszt: a drámásokon kívül, éneklés, rajz stb.

Fókusz: Lemondok-e valamiről, ami nekem és „nekünk” fontos, valakiért, aki semmi másért nem érdemli meg, csak mert „egy közülünk”?

I. Kontextusépítés

Tanári narráció

Ma manókat fogunk játszani. Milyennek képzeltek el egy manót?

Tippek, ötletek a várható válaszokra: sapkája van, nagy füle, szakálla, gonosz stb. Ha nem ezek a válaszok jönnek, az sem jelent problémát: akkor a drámába mindig minden pillanatban beépített improvizációval van dolgunk...

A mai játékban jó manók leszünk.

Ezt csak akkor kell hangsúlyozni, ha felmerül, hogy vannak rossz manók.

Ezek a manók egy varázserdőben laknak, sok más csodás lényvel és beszélő állatokkal. Egy kis falujuk van az erdő közepén. Amikor csak tudnak, együtt vannak, együtt járnak dolgozni is, de mindegyiküknek külön feladata van. Milyen munkák adódhatnak egy erdőben?

Várható válaszok: favágás, állatok etetése/gyógyítása, bogyógyűjtés stb.

Én egy favágó manó vagyok (vagy szakács, vagy ami még nincs).

„Beépített szereplő” – báb

Bemutatjuk a bábót (kis kalappal): a falu legfiatalabb manója, Kobak. Ismerjétek meg! *(Körbeadjuk.)*

Rituálé

Ezek a manók mindig együtt jönnek-mennek... Lehetne egy közös énekünk is, amit menet közben énekelünk. Mi lenne, ha választanánk egy éneket azok közül, amiket ismertek, és az lenne az, amit mindig énekelünk menet közben? *(Kiválasztjuk.)*

Játsszuk el, hogyan járnak-kelnek a manók az erdőben!

Megbeszélhetjük, hogy most miért és hová vonulunk.

Vizuális konvenció

Minden manónak van egy kis erszénye az övé, ebben tartja legfőbb kincsét. Ez a kincs bármi lehet, ami neki valamiért fontos. Rajzoljátok le, hogy nektek, manóknak, mi ez a tárgy!

Kis cédulákat osztunk – a terjedelem is korlátozhatja a rajzolás időtartamát. A kincs lerajzolása után elmondjuk a többieknek, hogy mi az, és várhatóan azt is, hogy miért azt választottuk.

Kellékhaználó

Amit a kezemben tartok az a manók egyik legfontosabb dokumentuma. A Telihold ünnep leírása. Felolvassom nektek. *(Égetett szélű, régi, pecsétetes dokumentumot mutatok fel.)*

A telihold ünnep

Minden év harmadik teliholdjakor tartásatok az ünnepet! A kiválasztott manó elmegy a Zúgó vízeséshez, ahol az erdő varázslója lakik. A varázslótól a következő szavakkal varázsított kért:

– Ó, nagy varázsló, adj nekünk az italból, hogy javára legyünk az erdőnek ezen az éjjelen!

A varázsított a manó visszaviszi a faluba és ünnepélyes, nagy tűz körül, minden manó nyelvére csöppent egyetlen cseppet, sose többet. Ezután varázserő kerül birtokotokba, végigjártok az erdőt, és ahol lehet, segítetek, fákat ültettek, rendbe teszitek a falut, az ácsok tízszer olyan gyorsan dolgoznak, a szakács a legfinomabb tortát süti, és a többi és a többi. (...) Az éjszaka történetekre nem fogtok emlékezni, varázsló hatása alatt lesztok. Ez az irat egy szerződés a manók és a Zúgó Vízesés Varázslója között, ha valaki megszegi a szerződést, a melléklet pecsétjét fel kell törni és az abban leírtak szerint kell eljárni.

(Kis henger papír viaszpecséttel, a nagy papírhoz erősítve.) A tanár kijelöli a varázsló helyét egy széssel.

Állóképek

Idén Kobak volt a soros, hogy elmenjen a varázsitalért. Három csoportban játszunk el az este jeleneteit!

- Első csoport: Kobak a Zúgó Vízesés Varázslójától elkéri a varázsitalt
- Második csoport: Készülődés az ünnepre a faluban, tűzrakás stb.
- Harmadik csoport: Kobak varázsitalt csepegtet a manók nyelvére

II. Bonyodalom

Tanári narráció

Másnap a kis manócsapat nem a falujában ébredt, hanem egy tisztáson, egy nagy fa árnyéka alatt. Rettenetesen álmosak voltak, és azt vették észre, hogy a nap már javában fűn van az égen. Egyikük sem tudta, hogyan kerültek oda. Feküdjünk le, csukjátok be a szemeteket és játszunk el, hogyan ébrednek föl!

Kobakot közben el kell tüntetni, csak a kalapja maradjon!

Teljes csoportot mozgó szerepjáték, tanár szerepben

Nahát, hol vagyunk? Ugy fáj a fejem. Hogy kerültünk ide? Nem emlékszem hogyan kerültünk ide.

Ha maguktól nem vették észre, akkor (szerepből) hívjuk fel a figyelmet, hogy Kobak eltűnt!

Hová tűnhetett? Jaj, ez a varázsital, semmire sem emlékszem!

Forró szék

A manók falujának van még egy lakója. Egy varjú *(báb, megmutatjuk)*, ő mindent látott, ami este történt, de nem szívesen beszél, nem akar senkit bajba keverni. Végigkísérte a manókat az éjjel, és miközben ott ül a

fán, azon gondolkozik, hogy elmondja-e nekik, amit látott... Próbáljátok meg megtudni, mi történt!

Kérdések, a varjú válaszolgat, végül kiderítik.

Jaj, de hát nem is tudjuk, mi történik azzal, aki túl sok varázsitalt ivott!

Ha kell, a tanár megemlítheti, hogy akkor Kobak megszegte a szerződést. Erre valakinek csak eszébe jut, hogy nézzék meg a mellékletet. Mi történhetett vele?

III. A bonyodalom mélyítése

Felolvassuk a mellékletet:

A szerződés megszegése: **Túl sok ital fogyasztása.** Ha valaki megszegi a szerződést azzal, hogy túl sok italt iszik, a varázsálma nem múlik el, és a Varázsló szolgálja lesz.

A reakciók után következhet:

Állóképből mikro jelenet

Három csoportban mutassátok be, hogyan képzelitek Kobak sorsát a Varázsló szolgáljaként!

Egész csoportos improvizáció:

Mit tegyünk? A lehetőségek közös feltárása várhatóan a következő eredményt hozza:

- Milyen kár, szegény Kobak... Na, menjünk reggelizni!
- Szabadítsuk ki! (Nem tudjuk, hogy hol van.)
- Zsaroljuk meg a varázslót!
- Ajánljunk fel neki valamit!
- Kérjük meg, hogy engedje el!

Ha elmennek a varázslóhoz bármilyen szándékkal – a tanár játssza a varázslót. Azt mondja nekik, hogy csak akkor oldozza fel Kobakot, ha a csoport minden kincsét odaadják neki és lemondanak a Telihold ünnepéről. Menjenek el és gondolkozzanak rajta, ha eldöntötték jöjjenek vissza!

Gondolatkövetés

A játék megállítása után: akit megérintek, az egy mondatban fogalmazza meg, hogy mit gondol most a helyzetről!

Ez azért is jó, mert így előre fel lehet mérni, hogy melyik oldalt kell erősíteni.

Csoportos megbeszélés

A manók megbeszélést tartanak a tisztáson.

Ha kell, akkor a tanár lesz a „nemjőfej” ezen a gyűlésen.

Igazából Kobak megszegte a szerződést és most miatta mindenünket elveszítjük? Az ünnepet is, amikor pedig igazán hasznára vagyunk az erdőnek és a falunak? (Megbeszélnek, lehetőségeket latolgatnak.) Hallottuk az érveket, ellenérveket – mit tegyünk?

Valamennyi lehetőség:

a) Hagyjuk Kobakot a varázslónál, válasszuk a kincseket és az ünnepet! (Nem valószínű, hogy ezt választják.) Mindezt megmondjuk a Varázslónak.

Varázsló: Remek! Rengeteg itt a munka, nem fog unatkozni... (és gonosz kacajjal távozik).

Montázs

Emlékeztek az állóképekre, amiken bemutattátok Kobakot a varázslónál? Arra kérem az egyik csoportot, hogy álljon be abba a képbe. Mi, többiek pedig játszunk el a manók esti beszélgetését a tábortűznél! Milyen lehet a hangulat? Hogyan érzik magukat?

Véletlenül meghallott beszélgetés

Beszélgetés közben megjelenik a varjú!

Manók, manók, most jövök a vízeséstől. Meg akartam nézni, hogy van Kobak, és meghallottam, hogy a varázsló nagyon dühös lett rá, mert eltört valamit. Azt mondta, hogy haszontalan. Meg hogy több hasznát

veszi, ha levest főz belőle. Tenedek kell valamit!

Itt, ha kell, a tanár (manóként) már azt képviselje, hogy annyit talán nem érnek a kincsek, hogy egyik társuk élet múljon rajta *(de csak finoman és csak akkor, ha nem akarnak segíteni)*.

b) a) folytatása is lehet, de lehet belőle egy másik út is: **Alkudjunk meg a Varázslóval!** Ajánljunk fel neki valamit!

Egész csoportos rögtönzés

Talán az a legjobb, ha az egész csoport megy. Ha ezt a megoldást választják, akkor is ki kell találni, hogy hogyha nem a kincseket, mit tudnak felajánlani.

Fórumszínház

Ha a hagyományos fórumszínházi kerethez hasonlóan játszunk, akkor kérdés, hogy ki tárgyaljon a varázslóval. Felkészíthetjük a tárgyalásra, ötleteket adhatunk neki. Közben is megállhatunk, ha ki tud lépni valahogy a jelenetből, akkor ismét elláthatjuk utasításokkal.

Mindegyik esetben a tanár lesz a Varázsló szerepében. Ha megfelelő alkival jönnek, akkor a Varázsló elfogadja, de a varázslatról mindenképpen le kell, hogy mondjanak. Elengedi Kobakot.

c) Az a) változat folytatása is lehet. **Odaadják a kincseket és lemondanak az ünnepről,** hogy Kobak kiszabaduljon.

Egész csoportos improvizáció

A manók a faluban várják haza Kobakot. Ülünk körbe. Kobak hamarosan megérkezik. Hogyan fogadjuk őt?

Itt lehetnek teljesen pozitív felajánlások is (örömnépvétel stb.), de nem kizárt, hogy lesz olyan is, miszerint kapjon valamilyen büntetést, vagy beszéljék meg vele, hogy ilyet nem csinálhat többet stb.

Kobak megérkezését nem játsszuk el.

IV. Reflexió

b) (vagy a) folytatása: Csoportos megbeszélés

Hú, de izgalmas nap volt! Remek, hogy így meg tudtuk alkudni a Varázslóval!

Itt sok minden lehet, attól függően mi volt az alkudás tárgya.

Ki megy holnap hozzá takarítani? Azért Kobak jó sokkal tartozik nekünk. Holnap össze kell gyűjtenünk a sok fát az erdőből stb.

Ez beszélgetés legyen, de a következő irányba tereljük:

Ami pedig a varázslattal illeti... szerintetek sokat veszítettünk azzal, hogy nem kapunk többet? Azt hiszem, mindent meg tudunk tenni, amit a varázslattal megtettünk, csak kicsit lassabban, vagy kevésbé tökéletesen. És kitalálhatnánk egy másik ünnepet helyette. Mit szólnak hozzá, mi legyen az új ünnep? *(Kitaláljuk.)*

Vizuális konvenció

Egy év múlva a manók megtartják az ünnepet. Kobak nagyon szorgalmasan dolgozott egész évben, mindenkinek a születésnapjára készített valami szép és hasznos dolgot. Három csoportban készítenek egy-egy képet az új ünnepről, rajzolják bele Kobakot is!

c) (vagy a) folytatása: Csoportos megbeszélés

Gyertek, üljetek körbe!

Ez a táborútnél a manók megbeszélnek a nap eseményeit. Ez beszélgetés legyen, de ebbe az irányba tereljük:

Kobak épp mosogat. Most beszéltem vele. Nagyon rosszul érzi magát, hogy miatta veszítettük el a kincseket. Azt mondta, hogy mindent megtesz, hogy kárpótoljon minket. Ami pedig a varázslattal illeti... *(és innen u.a., mint a fenti változatnál)*

Vizuális konvenció

(mint fent)

Viima

Varga Izabella

A drámaóra Seitta Parkola Vihar című ifjúsági regénye nyomán készült – szabadon kezelve az irodalmi anyagot.

Csoport: A drámaóra 6. osztályosoknak íródott, kötelező olvasmányuk, Seitta Parkola *Vihar* című ifjúsági regénye. Maga a játék nem igényel különösebb drámajátékos előképzettséget, de szükséges, hogy a gyerekek önálló munkára és együttműködésre egyaránt képesek legyenek. 20 fő körüli létszám lenne optimális a játékhoz (de az sem jelenthet nagy problémát, ha kevesebben vagy többen vagyunk).

Tér: osztályterem

Idő: két tanóra

Eszközök: Csomagolópapír, tollak, filc, ceruzák, papír, sapka, hátizsák, (legalább) egy mobiltelefon a hangaláfestéshez (monoton vonathang, ilyen a fájlmegosztó oldalakról is letölthető – Sounds of train)

Téma: A válás problémaköre egy gyermek szemszögéből. A „feldolgozás” lehetséges eszközeinek, módjainak feltárása.

Cél: A történet szándékosan nincs lezárva, hogy kíváncsiságot keltve ösztönözze a gyerekeket az olvasásra. A drámaóra természetesen ezen apropó nélkül is játszható: a cél ez esetben is a válófélben lévő szülők játszmái közt őrlődő kisfiú cselekedeteinek, motivációinak vizsgálata, megértése, a lehetséges támaszok felkutatása.

Fókusz: Ki és hogyan segíthetne Viimának, hogy ne a menekülést válassza?

Történetváz: Kiderül, hogy a főszereplő kisfiú, Viima apja beleszeretett valakibe. A család szétesőben, borzalmas veszekedések tarkítják mindennapjaikat. De ez családi titok. Erről Viima, a szülők kérésére, senkivel nem beszél. Az iskolában leromlik a teljesítménye, egyre mélyebbre süllyed. Kilátástalannak ítéli helyzetét, és úgy dönt, megszökik otthonról...

Az órát a regény ihlette, de nem egyezik teljes mértékben annak cselekményével. A regény közös feldolgozását megelőző szakaszban lenne leginkább a helyén ez a drámaóra. A játékban való részvételhez nem feltétel a regény ismerete, és nem is kizáró ok...

1. Tanári narráció

Történetünk valahol északon, talán Finnországban játszódik, egy általános iskolában, amely valahol a kikötő és három hatalmas felhőkarcoló közötti negyedben található... Főhősünk, Viima, egy hatodik osztályos fiú, akinek a neve „vihart” jelent. Viima jó tanuló és végtelenül szerény. Magát úgy jellemezné: se nem jó, se nem rossz. Még csak 12 éves, ennek ellenére nemrég megnyerte az évente, hatalmas csinnadrattával megrendezett gördeszka-bajnokságot. Az iskola udvarán a fél város összegyűlt, még Viima nagymamája is ott kucorgott, és lélegzetviesszafojtva nézte unokája életveszélyes trükkjeit. Azután már csak a szünni nem akaró tapsra és az éljenzésre emlékezett, a sok-sok lapogató kézre, és a szurkolólányok boldog visítására... A verseny után riportot készített vele a Suliújság tudósítója...

2. Újságcikk

Viima, szokása szerint, hosszú hajának egyik tincset rágja, miközben a győzelméről faggatom.

– Csak akkor rágom, ha zavarban vagyok... Még sosem adtam interjút...

– Viima, azt mondtad, a te műfajod a „repülés”. Ezt hogy értetted?

– Repülni sokan szeretnének, de nem mindenkinek sikerül. Kellenek hosszú szárnyak. Nekem vannak. Van deszkám...

– Mit csinálsz, ha éppen nem egy deszkán állsz?

– Új helyeket keresek, néha verseket írok... Szeretek egyedül lenni. Talán ezért is jön be ez a sport – csak te magad vagy és a deszka.

– A szüleid mennyire támogatnak abban, hogy gördeszkás legyél?

– Tudják, hogy a deszkás mennyire fontos nekem, de különösebben nem lelkesednek érte. Csak annyit kértek, ne menjen a suli rovására az örökös gyakorlás.

– Ha nem profi gördeszkás leszel, mit csinálnál szívesen?

– Nagyon szeretek rajzolni. Talán grafikus lehetnék?

– Nem félsz a sérülésektől?

– Ha az ember repülni akar, nem szabad félnie, sem a kék-özd foltoktól, sem a törött csontoktól... És én nem félek.

– Mi a legnagyobb álmod?

– Természetesen az, hogy a világ legjobb gördeszkásává váljak, hogy egy olyan városba költözzek, ahol hét... nem, tizenegy domb van, meg deszkázásra alkalmas lépcsők, korlátok...

3. Tanári narráció/kiscsoportos improvizáció

A gördeszka-bajnokságon készült képek még most is kinn vannak a folyosói tablón. Ezeket a képeket a játékban mi magunk alkothatjuk meg. Megkérjük a gyerekeket, hogy 4-5 fős csoportokban alkossanak állóképeket, és készüljenek egy-egy mondattal is:

- Viima a rajongó lányok körében;
- a közönség, köztük a szülők, a nagyi a győzelem pillanatában;
- a menő, nyolcadikos fiúk sárgulnak az irigységtől, szemmel láthatóan rühellik a helyzetet;
- a többi deszkás elismerően gratulál;
- az igazgató átadja az érmet, a tanári kar tapsol.

A kiscsoportok egyenként bemutatják a képeket, a többiek megnézik, elmondják, mit látnak, és kérdezhetnek, ha valami nem érthető vagy vitatott. Amennyiben szükséges, élhetünk a gondolatok kihangsúlyozásával is.

4. Szerep a falon (szokásos alkalmazása): Mi tudunk meg Viimáról? A külső és belső tulajdonságok, valamint a környezeti jellemzők összegyűjtése.

5. Tanári narráció/egész csoportos tablókép/egészcsoportos improvizáció

Viima az utóbbi hetekben nagyon megváltozott. Szünetekben elvonult, legtöbbször egyedül ücsörgött, begyűjtött egy csomó rossz jegyet, ami soha nem volt jellemző rá. És az sem, hogy a szeme olyan piros volt reggelente... Mintha sírt volna. Szótlan volt és rosszkedvű. Majd egy reggel szabályosan sokkolta a többieket azzal, hogy *rasztafrizurával* érkezett.

A tanár megkéri a gyerekeket, hogy az osztálytársakat játsszák. Indítsanak állóképből, mely azt a pillanatot mutatja, amikor döbbenet merednek a *rasztafrizurás* Viimára, majd kiold a kép és elindul az improvizáció!

Viima szerepében a tanár – nem sikerül kiszedni belőle semmi érdemlegeset (minden rendben, hagyjatok békén, nincs jobb dolgok, szálljatok le rólam stb.).

6. Kiscsoportos „ötletbörze”

Miután Viima nem árult el semmit változásának okairól, osztálytársai találgatni kezdtek. Megkérjük a gyerekeket, hogy kiscsoportokban gyűjtsék össze az ötleteiket: szerintük mi állhat a háttérben, mi történhetett Viima életében.

7. Napló

Ha beleolvashattak volna a naplójába, talán időben segíthettek volna... (A naplórészletet a drámatanár olvassa fel.)

Apa azt találta ki, hogy egy hétig anyánál, egy hétig NÁLUK legyek.

*Apa nője gyűlöli a *rasztafrizurát*. Ezt anyja véletlenül tudta meg erre kitalálta, legyen *raszta* a hajam. Végül is... benne voltam...*

Péntek a CSERENAP. Az HOLNAP.

Nem tudom, hogy fogok ezzel a növel kibírni egy hetet...

8. Kiscsoportos játékok

1. csoport/levélírás: Írják meg az osztályfőnök üzenetét, melyben az osztályfőnök tájékoztatja a szülőket Viima mélyrepüléséről!
2. csoport/jelenet: Viimát eltiltja az apja a gördeszkázástól.
3. csoport/versírás: Viima írt egy négysoros verset a tehetetlenségről.
4. csoport/ötletbörze: Viimát gúnyolják az irigyei a suliudivaron a frizurája miatt. Milyen gúnyneveket találhattak ki?
5. csoport/rajz: Viima undok karikatúrát rajzol apja barátnőjéről.

9. Tanár szerepben/gyűlés

A tanár megkéri a gyerekeket, ismét az osztályt játsszák, akik mit sem sejtjenek a Viimával történekről. A tanár érkezik, mint osztályfőnök, ideges, kapkodja a levegőt:

Jó reggelt, jó reggelt... nem kell felállni. Szeretnék nektek felolvasni egy ma reggeli hírt.

„Rejtélyes körülmények között tűnt el A. Viima, a helyi általános iskola hatodikos diákja. Pénteken délután, iskola után ismeretlen helyre távozott. Személyes adatai: 160 cm magas, vékony, sportos testalkatú/különös ismertetőjele: vállig érő barna rastafrizurája van. Utolsó viselt ruházata: sötétkék farmernadrág oldalzsebekkel, fekete póló piros felirattal és fekete „deszkás” Nike tornacipő. A rendőrség kéri, hogy aki a fiút felismeri, vagy tudja, hol van, vagy bármilyen információt tud róla, hívja a 112-es telefonszámot.”

Mit tehetünk, hogyan segítsük a keresését? (Ezen a ponton érdemes egy pillanatra megállítani a játékot, és tisztázni azt, hogy egyikük sem találkozott az osztályból Viimával a hét végén. Nem véletlenül lett nagy csend az osztályban: nem látták a fiút, nincs információjuk róla. És máris folytatható a szerepben végzett munka...)

Várhatóan felmerülnek olyan megoldások is, hogy a Facebook oldalára írjon mindenki üzenetet, hátha olvas-sa! Ebben az esetben találjuk ki ezek közül jó néhányat – annyit, amennyit enged a rendelkezésre álló idő!

10. Interjú

A fiúk az Apa, a lányok az Anya szerepében válaszolnak a riporternek (ezt a tanár játssza):

- Mit éreztek, amikor megtudták, hogy a gyerekük eltűnt?
- A gyanú szerint rosszul tanult az utóbbi időben, alátámasztják ezt az információt?
- Szokták büntetni a rossz jegyek miatt? Lehetséges, hogy emiatt csellengett el?
- Haragszanak rá?
- Mit üzenéne nekik?

11. Hangaláfestés, egész csoportos egyeztetés

Próbáljátok meg kitalálni, hol lehet Viima! (Vonattal ütemes zaját halljuk. A kérdés természetesen nem a közlekedési eszközre, magára vonatkozik, hanem arra, hogy hová mehet Viima, kihez, milyen céllal stb.)

11. Narráció/kiscsoportos ötletbörze

Viima vonaton ül. Gondolatai csillapíthatatlanul kavarnak a fejében. Egyik pillanatban bátor, és úgy érzi, sosem akar hazamenni, a másik pillanatban legszívesebben visszacsinálna mindent... Közben az ablakot nézi, mintha nem is létezne más. De gyakran semmit nem lát abból, ami kint van. Összemosódik minden.

Írjátok le egy-egy mondatban a gondolatait!

1. csoport: amikor szabadnak érzi magát
2. csoport: amikor úgy érzi, nagy hibát követett el
3. csoport: amikor a szüleire gondol
4. csoport: amikor dühös
5. csoport: amikor osztálytársai Facebook-üzeneteit olvassa (9. pont)

12. Kiscsoportos improvizáció

Talán minden másképp alakult volna, ha szülei nem kérnek tőle teljes titoktartást. Kiket avathatott volna be a gondjaiba? Milyen beszélgetés folyhatott volna közöttük? Ki, hogyan segíthetett volna? Egész csoportos ötletgyűjtés után a gyerekek által javasolt személyekkel (pl. nagyi, osztályfőnök, sorstárs az osztályból, iskola-pszichológus) beszélgessenek kiscsoportban, majd a legfontosabb mondatokról, gondolatokról összegezve számoljanak be.

13. Szakértői játék/kiscsoportos állókép

Nem tudom, tudjátok-e mi az az EPOSZ?¹ Az Emberi Panaszokat Orvosló Szolgálat rövidítése. Mágikus hatalommal bír e hivatal, s bár szinte minden hozzájuk tartozik, hatáskörük néhány dologban korlátozott. Viima esetében egyetlen dolgon nem tudnának változtatni: apját és anyját ők sem képesek újra összeboronálni. Minden más megoldást viszont könnyűszerrel tető alá hoznak. Milyen ötleteik lehetnének Viima helyzetének orvoslására a mágus-szakembereknek?

Jelenítsék meg állóképekben a megoldásaikat! Egyenként megnézzük és elemezzük.

¹ Kerekasztal Színházi Nevelési Központ, DPM 2007/1. szám, 50. old. EPOSZ, játszószínházi foglalkozássorozat.

14. A pillanat megjelölése

A gyerekeket megkérjük, párokban beszéljék meg, melyik volt a legfontosabb, legizgalmasabb, legerősebb pillanat számukra a mai játékban. Jelenítsék meg állóképben! Nézzük egyenként végig a képeket, beszéljük meg!

15. Megbeszélés/a játék lezárása

Ha jól sikerült az óra levezetése, akkor az a legfontosabb kérdéseket tisztázza: az átélést és az értelmezést egyaránt lehetővé teszi. Amennyiben sok nyitott kérdés maradt, például erősen megoszlanak a vélemények – és újabb drámaformákra már nincs idő –, akkor egy esetleges későbbi drámamunka irányainak feltérképezésére jó lehet ez a záró csoportos megbeszélés.
